

Bilag d.Privatbanken i København.

Deres Ekscellence!

Efter Opfordring skal Direktionen tillade sig at fremkomme med nogle Bemærkninger i Anledning af den paatænkte Oprettelse af en Hypotekbank, efter at den har gjort sig bekendt med:

Etatsraad Glückstadts Skrivelse af 26. f. M.,
Nationalbankens Skrivelse af 3. d. M. og
Handelsbankens Skrivelse uden Dato,

hvilke 3 Bilag hermed remitteres.³

Som Ekscellencen bekendt finder der paa Initiativ af Handelsbanken en betydelig Eksport Sted af jyske Landejendomsbesidderes Kreditforeningsobligationer til Tyskland, i hvilket Land ogsaa Københavns Kreditforenings Obligationer efter Nytaar gennem Deutsche Bank i Berlin ville blive indførte, samtidig med at Landets største Kreditforening, Østifternes Kreditforening, formenes gennem Handelsbanken at beskæftige sig med Planer om at faa en ny Serie indført ligeledes i Tyskland.

At den saaledes allerede stedfindende store Eksport, der utvivlsomt vil stige betydeligt, udelukkende tager Sigte paa vort Naboland mod Syd, anse vi for skæbnesvangert saavel i national som økonomisk Henseende, i national Henseende, fordi det forekommer os betænkeligt selv at bidrage til, at en saa mægtig Nabo, der tilmed er vor Konkurrent paa de fleste Omraader, bliver Landets Hovedkreditor, og økonomisk, fordi Erfaringen viser, at Tyskland under vanskelige Pengeforhold sender os Kreditforeningsobligationerne tilbage og derved paa et ubehageligt Tidspunkt kan bringe os i en højst prekær Situation.

Af Hensyn til disse Betragtninger, der for os ere Sagens Kærne, maa vi derfor slutte os til Hr. Etatsraad Glückstadts Udtalelser og anbefale Oprettelsen af en Hypotekbank, der aabner det franske Marked og samtidig giver os en langt højere Pris end den, vi nu opnaa ved Eksporten til Tyskland.

Det behøver neppe nogen Paavisning, at Landet er bedst tjent med for denne som for enhver anden Eksportartikel at opnaa den højst mulige Pris, og vi tillade os at formene, at den økonomiske Opfattelse i Danmark er saa udviklet, at man ikke behøver at nære nogen begrundet Frygt for, at en Merbetaling for vore Salgsobjekter skal lede os paa finansielle Afveje. Man vilde med samme Ret kunne hævde, at det vist egentlig var bedst ikke at faa for høj Pris for vort